

РЕШЕНИЕ

№ 355

гр. Велико Търново , 01.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, XIV СЪСТАВ в публично заседание на втори юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ЕМИЛ БОБЕВ

като разгледа докладваното от ЕМИЛ БОБЕВ Административно наказателно дело № 20214110200634 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

–

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Постъпила е жалба от В. М. В. с ЕГН *****, от с. В., общ. В. Търново, дом № **, подадена чрез адв. И.М. от ВТАК, против Наказателно постановление № 21-1275-000102 от 02.02.2021 год., издадено от Началник сектор "ПП" при ОД на МВР - Велико Търново, с което за извършени от В. административни нарушения по чл. 5, ал. 3, т. 2; чл. 147, ал. 1 и чл. 186, ал. 7 от ЗДвП, на основание чл. 53 от ЗАНН са му наложени съответно три административни наказания - на основание чл. 177, ал. 1, т. 4, пр. 1 от ЗДвП – „Глоба” в размер на 200 (двеста) лева; на основание чл. 181, т. 1 от ЗДвП - "Глоба" в размер на 50 лева и на основание чл. 185 от ЗДвП – „Глоба” в размер на 20 лева. В жалбата се твърди, че при съставяне на АУАН и НП били допуснати съществени процесуални нарушения, поради което се моли за пълната отмяна на атакуваното НП. С жалбата е направено искане за присъждане на разноски за процесуален представител.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призован, не се явява и

не се представлява. Не представя нови доказателства и не са направени искания за събиране на такива.

Въззиваемата страна, редовно призована, не се представлява.

Съдът установи следната фактическа обстановка:

На 18.01.2021 год. екип от служители на сектор "ПП" при ОД на МВР - В. Търново в състав мл. автоконтрольор СТ. ВЛ. СТ. и мл. автоконтрольор АНГ. В. ИС., са извършвали контрол по спазване правилата за движение по пътищата на ПП 5 Русе - В. Търново в района на км. 98. Около 13.15 ч. контролните органи спрели за проверка движещия се в посока гр. В. Търново л.а. "Мазда Демио" с рег. № *****, като се установило, че същия се управлява от собственика му - жалбоподателя В. М. В. с ЕГН *****, от с. В., общ. В. Търново. При извършената проверка на водача и на автомобила и след справка чрез станция за отдалечен достъп, контролните органи установили, че В. е с отнето СУМПС, управлението от него автомобил е спряно от движение и не е представен на годишен технически преглед, както и че В. е санкциониран, като му е наложено наказание "Глоба" с фиш, която не е заплатил в срока за доброволно плащане.

При така констатираното св. С.С. в присъствието на свидетеля А.И., както и в присъствието на самия В., съставил на последния АУАН № 342994 от 18.01.2021 год., затова, че на 18.01.2021 год. в 13:15 часа в община Велико Търново на път Русе - В. Търново, км. 98 в посока към гр. Велико Търново, управлява собственият си лек автомобил марка "Мазда Демио" с регистрационен номер *****, като при извършената проверка е установено, че управляваното от В. МПС е спряно от движение и не е представено на годишен технически преглед. В. управлява с глоби с фиш не заплатени в срока за доброволно заплащане.

Като нарушени в АУАН са посочени разпоредбите на чл. 5, ал. 3, т. 2; чл. 147, ал. 1 и чл. 186, ал. 7 от ЗДвП. АУАН е бил връчен по съответния ред на В.В., като същият го е подписал доброволно и без възражения.

В законоустановения тридневен срок, пред наказващия орган не са били депозиран писмени възражения от страна на В..

Въз основа на описания АУАН Началника на Сектор "ПП" при ОД на МВР – В. Търново, е издал атакуваното 21-1275-000102 от 02.02.2021 год., с което за извършени от В.В. административни нарушения по чл. 5, ал. 3, т. 2; чл. 147, ал. 1 и чл. 186, ал. 7 от ЗДвП, на основание чл. 53 от ЗАНН са му наложени съответно три административни наказания - на основание чл. 177, ал. 1, т. 4, пр. 1 от ЗДвП – „Глоба” в размер на 200 (двеста) лева; на основание чл. 181, т. 1 от ЗДвП - "Глоба" в размер на 50 лева и на основание чл. 185 от ЗДвП – „Глоба” в размер на 20 лева. НП е било връчено лично на В. на 12.04.2021 год., който го е обжалвал по реда на чл. 59 от ЗАНН в законоустановения срок.

В хода на съдебното следствие в качеството на свидетели са разпитани актосъставителят СТ. ВЛ. СТ. и свидетеля при установяване на нарушенията, съставяне и връчване на АУАН – АНГ. В. ИС.. Същите поддържат напълно описаната в АУАН фактическа обстановка, като и двамата свидетели потвърждават, че са установили описаните в АУАН нарушения, а именно, че В. е управлявал личния си автомобил с отнето СУМПС, МПС е било спряно от движение и не е представено на годишен технически преглед, както и че В. е управлявал МПС, след като не е заплатил в срока за доброволно плащане наложени му глоби с фиш. Свидетелите заявяват, че са констатирали описаните нарушения след проверка извършена чрез станция за отдалечен достъп.

След анализ на материалите по делото и събраните писмени и гласни доказателства, съдът намира, че атакуваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно по отношение на първото описано нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 2 от ЗДвП, а по отношение на останалите две нарушения следва да бъде отменено като незаконосъобразно по следните съображения:

По отношение на първото описано в АУАН и НП нарушение, а именно, че В. е управлявал МПС, което е спряно от движение, съдът намира, че същото е доказано по безспорен начин. От показанията на свидетелите, както и от приложените по делото писмени доказателства (справка за нарушител/водач - л. 14-30 от делото), се установява, че действително управлението от В. лек автомобил, негова собственост към дата 18.01.2021

год. е бил спрян от движение. Свидетелите категорично твърдят, че след извършената справка чрез станция за отдалечен достъп това обстоятелство е било установено. Освен това от цитираната справка (на л. 30 от делото) се установява, че със ЗППАМ № 20-0258-000073 от 29.05.2020 год. на РУ - Дряново, на основание чл. 171, т. 2, б. "к" от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка "Временно спиране от движение на МПС до заплащане на дължима глоба. Вярно е, че тази разпоредба впоследствие е обявена за противоконституционна, но към момента на нарушението същата е била действаща и реално В. е осъществил състава на нарушението по чл. 5, ал. 3, т. 2 от ЗДвП. Установено е по безспорен начин, че управлявания от В. автомобил е негова собственост, както и че същия е спрян от движение именно поради неплащане в срок на наложени именно на В. глоби, които обстоятелства няма как да не са му известни. Т.е. той е управлявал спряно от движение МПС знаейки и в пълното съзнание, че управлява такова МПС. Това нарушение е описано както от контролните органи, така и от наказващия орган достатъчно ясно. В този смисъл съдът намира за неоснователни изложените в жалбата доводи относно незаконосъобразността на НП по отношение на това нарушение, като счита, че процесното НП следва да бъде потвърдено в тази му част.

Наказващия орган правилно е приложил за това нарушение санкционната разпоредба на чл. 177, ал. 1, т. 4, пр. 1 от ЗДвП, като за същото е наложил административно наказание "Глоба" в размер на 200 (двеста) лева. Закона предвижда за това нарушение "глоба" в размер от 100 до 300 лева, като наказващия орган е наложил такава към средния предвиден в закона размер. В НП са изложени мотиви относно липсата на основание за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. С оглед събраните данни за В. като водач, съдът намира, че наказващия орган правилно е преценил тежестта на нарушението и на нарушителя и правилно е определил размера на това наказание, поради което счита, че същото не следва да бъде намалено. Настоящия съдебен състав счита, че така наложеното наказание за извършеното нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 2 от ЗДвП е съответно на извършеното нарушение и с размер необходим за постигане целите на наказанието, визирани в чл. 12 от ЗАНН.

По отношение на нарушението по чл. 147, ал. 1 от НК и наложеното за това нарушение на В. "Глоба" в размер на 50 (петдесет) лева на основание чл.

181, т. 1 от ЗДвП, съдът намира, че НП в тази му част се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Липсват каквито и да било доказателства за това как е установено това нарушение. В хода на производството пред съда единствено свидетелите сочат, че след извършена от служебния таблет проверка за преминаване на управлявания от жалбоподателя лек автомобил на задължителен годишен технически преглед, е установено, че същия не е преминал такъв. Дори да се приеме, че е налице такова нарушение остава свършено неясно откъде контролният орган е почерпил тази информация, за да направи обоснован извод, че е налице това нарушение. Контролните органи при извършване на проверка са имали възможност въз основа на представените от водача документи да констатира изпълнените или не на това задължение и да отбележат в АУАН и НП въз основа на какви документи е налице нарушение.

Отделно от това, съдът констатира, че от описанието на нарушението по чл. 147 от ЗДвП, както в АУАН, така и в НП, не става ясно кога е следвало да премине технически преглед посоченото в НП МПС. Това съдът намира за особено съществено, тъй като от този момент задълженото лице чрез бездействие допуска нарушение на цитираната правна норма. Посочването на ясна дата на извършване на противоправното деяние е важно и за правилната преценка по чл. 32 от ЗАНН досежно сроковете за съставяне на АУАН и НП, както и за изтичането на абсолютна погасителна давност. Този пропуск представлява съществено неотстранимо в настоящата фаза процесуално нарушение, тъй като е лишило жалбоподателя да узнае в пълен обем всички съществени факти от административното обвинение по т. 2 от НП и да организира адекватно защитата си. Както се посочи по-горе при установено нарушение законодателят е определил чл. 181 от ЗДвП като санкционна норма. И в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление описанието на това нарушение се е изчерпало с посочване на обстоятелството, че автомобила не е представено на годишен технически преглед. Горното е нарушение на процесуалните правила, въвеждащи изискването и актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление да съдържат описание на нарушението и на обстоятелствата, при които е извършено. Тъй като се касае за особено съществено нарушение на процесуалните правила, допуснато от

административно наказващия орган, не следва да се обсъждат и доводите по същество на спора, тъй като въпросите има ли извършено нарушение, кой е неговият автор и има ли той вина, следва да бъдат разгледани само при законосъобразно протекъл процес на административно наказание, но не и когато самото производство е започнало порочно и в тази част НП следва да се отмени. Предвид изложеното, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно относно нарушението по чл. 147, ал. 1 от ЗДвП и като такова, следва да бъде отменено в тази му част. В този смисъл съдът намира за основателни изложените в жалбата доводи в тази насока.

По отношение на третото нарушение по чл. 186, ал. 7 от ЗДвП, съдът също намира, че НП е незаконосъобразно в тази му част. Съгласно разпоредбата на чл. 186, ал. 7 от ЗДвП, посочена като нарушена в АУАН и НП, издаден фиш, глобата по който не е платена доброволно в 7-дневен срок от датата на издаването му, се смята за влязло в сила наказателно постановление и се изпраща за събиране на публичния изпълнител, а съгласно разпоредбата на чл. 190, ал. 3 от ЗДвП наложеното наказание глоба се заплаща в едномесечен срок от влизането в сила на наказателното постановление, електронен фиш или съдебното решение или определение на съда при обжалване. ЗДвП предвижда, че при не заплатена доброволно глоба в срок / без значение по какъв вид акт и в кой срок от двата, т. е. в 7 дневен срок, глоба по фиш или в 30 дн. срок, по постановление или ел. фиш/, може да се предприеме и наложи ПАМ /съгл. чл. 171, ал. 1, т. 1 б. "д"/, а последицата от не плащането в срок – предоставя възможност на АНО да потърси правата си чрез публичен изпълнител. Никъде, както в разпоредбата на чл. 186, ал. 7 от ЗДвП, така и в относимата към влезлите в сила НП разпоредба на чл. 190, ал. 3 от ЗДвП, законодателят не укорява поведение, изразено в управление на МПС, след наложена санкция "глоба" по фиш, респ. по влязло в сила НП, която санкция не е заплатена в съответния срок. В този смисъл е и константната съдебна практика на съдилищата в Република България. Преди всичко следва да се има предвид принципа за законоустановеност на административните нарушения и наказания, установен с чл. 2, ал. 1 ЗАНН, съгласно който деянията, които съставляват административни нарушения, и съответните за тях наказания, се определят със закон или указ. В светлината на този принцип следва да се тълкува

нормата на чл. 185 ЗДП, съгласно която за нарушение на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове, за което не е предвидено друго наказание, виновните се наказват с глоба 20 лв. За да е налице нарушение по чл. 185 ЗДП следва привлеченото към отговорност лице да не е изпълнило изрично вменено му от ЗДП задължение или да е извършило нещо, което законът изрично е забранил. В процесния случай АНО е посочил, че жалбоподателят е управлявал превозното средство при наличие на неплатена глоба. Това не е нарушение, тъй като нито ЗДвП, нито подзаконовите нормативни актове по прилагането му, забраняват правоспособните водачи да управляват автомобил ако не са си заплатили глобите. Предвид на изложеното, атакуваното НП, в частта по т. 3 относно деяние по чл. 186, ал. 7 от ЗДвП, санкционирано по чл. 185 от ЗДвП с глоба от 20. 00 лева, е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

С оглед изхода на делото, съдът следва да разгледа и въпроса за присъждане на разноски на жалбоподателя, каквото искане е направено със жалбата. Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова – ДВ, бр. 94 от 2019 г.) в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс, а съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 4 от ЗАНН (Нова – ДВ, бр. 94 от 2019 г.) ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. В настоящия случай не са представени доказателства за направени разноски от жалбоподателя. Със жалбата е представено пълномощно и договор за правна защита и съдействие между жалбоподателя и адв. И.М. от ВТАК, но нито в пълномощното, нито в договора е описано и посочено заплатено адвокатско възнаграждение. Освен това по делото няма представен списък с разноските съгласно изискванията на ГПК. По този начин съдът не може да установи дали изобщо има заплатено адвокатско възнаграждение и дали са направени някакви разноски от жалбоподателя, поради което счита, че не следва да се произнася в тази насока и да присъжда разноски на жалбоподателя.

От страна на въззиваемата страна не е направено искане за присъждане

на разноси.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-1275-000102 от 02.02.2021 год., издадено от Началника на Сектор "ПП" при ОД на МВР - Велико Търново, в частта му, с която за извършено от В. М. В. с ЕГН *****, от с. В., общ. В. Търново, дом № **, нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 2 от ЗДвП му е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 200 (двеста) лева - като ПРАВИЛНО и ЗАКОНОСЪЖБРАЗНО.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21-1275-000102 от 02.02.2021 год., издадено от Началника на Сектор "ПП" при ОД на МВР - Велико Търново, в частта му, с която за извършени от В. М. В. с ЕГН *****, от с. В., общ. В. Търново, дом № **, административни нарушения по чл. 147, ал. 1 и чл. 186, ал. 7 от ЗДвП, са му наложени съответно две административни наказания - на основание чл. чл. 181, т. 1 от ЗДвП - "Глоба" в размер на 50 лева и на основание чл. 185 от ЗДвП – „Глоба” в размер на 20 лева - като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Великотърновския административен съд в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____